

SHAHRUNNAZRI ABDUL SAMAD

A

lwn.

DATUK SERI AHMAD SAID HAMDAN & YANG LAIN

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, IPOH

B

AHMAD NASFY YASIN PK

[PERBICARAAN SIVIL NO: SP24-1340-2009]

18 JULAI 2013

PROSEDUR JENAYAH: Tangkapan - Perintah reman - Diari siasatan - Sama ada wajib untuk dikemukakan semasa permohonan reman dibuat - Sama ada tahanan reman sah - Sama ada defendan-defendan bertanggungjawab membayar ganti rugi bagi penahanan salah - Sama ada tindakan menggarikan plaintif selama lima jam merupakan unsur kekerasan dan penyalahgunaan kuasa - Kamun Tatacara Jenayah, ss. 117 & 119

C

D

BIDANG KUASA: Mahkamah sivil - Kuasa - Kesalahan rasuah - Permohonan deklarasi bahawa siasatan di bawah Akta Pencegahan Rasuah 1997 tidak sah - Sama ada boleh difailkan di mahkamah sivil

E

Plaintif, seorang Ketua Pendakwa Syarie Perak, telah ditahan atas kesalahan di bawah Akta Pencegahan Rasuah 1997 pada 27 September 2007. Pendaftar Mahkamah Rendah telah memerintahkan supaya plaintif ditahan reman sehingga 29 September 2007. Plaintif mendakwa bahawa perintah tahanan reman ('SP2') ke atasnya adalah tidak sah dan melanggar peruntukan s. 177(i) Kanun Tatacara Jenayah ('KTJ') kerana diari siasatan gagal dikemukakan kepada SD1 semasa permohonan reman dibuat. Plaintif juga mendakwa bahawa tindakan menggarikan plaintif selama lima jam di "steel bar" pejabat Badan Pencegah Rasuah Ipoh ('BPR') dari tengah hari sehingga keterangannya dirakam pada jam lima petang merupakan satu bentuk kekerasan dan penyalahgunaan kuasa. Antara isu-isu yang timbul untuk pertimbangan adalah (i) sama ada tahanan plaintif dari 28 September 2007 sehingga 29 September 2007 adalah sah dan mengikut undang-undang; (ii) sama ada defendan bertanggungjawab untuk membayar ganti rugi; (iii) sama ada mahkamah yang menjalankan bidang kuasa sivil mempunyai kuasa untuk membuat deklarasi bahawa siasatan terhadap plaintif dan segala keterangan dan bukti yang diperolehi semasa siasatan adalah tidak sah; dan (iv) sama ada tindakan menggarikan plaintif ke dinding selama lima jam merupakan unsur kekerasan dan penyalahgunaan kuasa yang menjurus kepada "breach of natural justice".

F

G

H

I

A Diputuskan (menolak tuntutan plaintif dengan kos):

- (1) SD1 telah memberi pertimbangan ke atas alasan-alasan permohonan reman dan mendapati bahawa permohonan tersebut adalah berasas sebelum membenarkan permohonan reman tersebut ke atas plaintif. Ketiadaan diari siasatan yang perlu disediakan di bawah s. 119 KTJ tidak menyebabkan perintah reman tersebut batal atau tidak sah. (perenggan 13)
- (2) Ia bukan tugas hakim dalam tuntutan sivil berkaitan dengan tahanan salah untuk menyingkap di belakang perintah reman dan menyoal keesahannya atau cara bagaimana ia diperolehi. Maka, perintah reman yang diberikan oleh SD1 adalah sah dan kekal sah sehingga ia diketepikan oleh Mahkamah Tinggi yang menjalankan kuasa-kuasa rayuan jenayah atau semakan. (perenggan 14)
- (3) Defendan-defendan tidak boleh dipertanggungjawabkan untuk sebarang ganti rugi yang berbangkit daripada perintah tahanan tersebut (s. 107(2) Akta Mahkamah Rendah 1948 dan s. 54 Akta Pencegahan Rasuah 1997). Perintah reman adalah suatu kewajipan kehakiman di bawah s. 117 KTJ dan pegawai polis yang menjalankan perintah tersebut adalah dilindungi oleh sebarang tanggungan atas tahanan salah. (perenggan 15)
- (4) Plaintif tidak boleh memfailkan tindakan sivil memohon agar deklarasi siasatan yang dijalankan oleh defendan kedua sehingga defendan keempat di bawah Akta Pencegahan Rasuah 1997 sebagai tidak sah. Ini adalah kerana plaintif telah dituduh dan dibicarakan atas kesalahan rasuah di Mahkamah Sesyen Jenayah dan didapati bersalah atas empat pertuduhan di bawah Akta Pencegahan Rasuah 1997. Plaintif sepatutnya mengemukakan bantahan semasa perbicaraan tersebut. (perenggan 16)
- (5) Beban pembuktian adalah terletak atas bahu plaintif untuk membawa keterangan yang kredibel bahawa beliau sememangnya telah digari di “steel bar” selama lima jam sepertimana diperuntukkan di bawah ss. 101 dan 103 Akta Keterangan 1950. Menurut saksi-saksi pendakwaan, plaintif terpaksa digari bagi tujuan keselamatan dan untuk mencegah kejadian suspek melarikan diri. Oleh itu, tindakan defendan-defendan menggari plaintif adalah merupakan suatu keperluan keselamatan dan tidak melanggar “natural justice”. (perenggan 17 & 18)

Kes-kes yang dirujuk:

Chong Fook Kam & Anor v. Shaaban & Ors [1970] 1 LNS 16 FC
(*dirujuk*)

Government of Malaysia v. Lim Kit Siang & Another Case [1988] 1 CLJ 219; [1988] 1 CLJ (Rep) 63 SC (*dirujuk*)

In Re The Detention of S Sivarasa & Ors [1997] 1 CLJ 471 HC (*dirujuk*)

Ketua Polis Daerah Johor Bahru, Johor & Ors v. Ngui Tek Choi [2013] 4 CLJ 47 CA (*dirujuk*)

PP v. Audrey Keong Mei Cheng [1997] 4 CLJ 702 CA (*dirujuk*)

Ranjit Kaur S Gopal Singh v. Hotel Excelsior (M) Sdn Bhd [2010] 3 CLJ 310 CA (*dirujuk*)

Saul Hamid Pakir Mohamad v. Inspector Abdul Fatah Abdul Rahman & Anor [1999] 1 LNS 83 HC (*dirujuk*)

Su Yu Min v. Ketua Polis Negeri & Ors [2005] 3 CLJ 875 HC (*dirujuk*)

Tan Kim Khuan v. Tan Kee Kiat (M) Sdn Bhd [1998] 1 CLJ Supp 147 HC (*dirujuk*)

Tan Sri Eric Chia v. Peguam Negara [2005] 5 CLJ 450 HC (*dirujuk*)

Perundangan yang dirujuk:

Anti-Corruption Act 1997, ss. 45(3), 54

Criminal Procedure Code, ss. 117(i), 119

Evidence Act 1950, ss. 101, 103

Subordinate Courts Act 1948, s. 107(2)

Bagi pihak plaintiff - Yusri Kamarudin; T/n Zuri & Co

Bagi pihak defendan - Ahmad Hanir; Peguam Kanan Persekutuan

Dilaporkan oleh Sandra Gabriel

PENGHAKIMAN**Ahmad Nasfy Yasin PK:****Pendahuluan**

[1] Tuntutan plaintiff terhadap defendan-defendan seperti di dalam pernyataan tuntutan bertarikh 9 September 2011 adalah seperti berikut:

(a) Deklarasi bahawa perintah lanjutan reman pada 28 September 2007 adalah tidak sah;

(b) Deklarasi bahawa perintah lanjutan reman tersebut tidak mematuhi s. 117 Kanun Tatacara Jenayah ('KTJ');

(c) Deklarasi bahawa siasatan ke atas plaintiff bermula dari 28 September 2007 adalah juga tidak sah;

- A (d) Deklarasi bahawa penahanan plaintif oleh defendan dicemari oleh unsur kekerasan dan penyalahgunaan kuasa apabila plaintif digari selama lebih kurang lima jam;
- (e) Deklarasi bahawa penahanan plaintif pada 28 September 2007 adalah tidak sah di sisi undang-undang; dan
- B (f) Ganti rugi bagi penahanan salah.

- [2] Penyata tuntutan bertarikh 9 September 2011 adalah berasal daripada saman pemula terpinda bertarikh 29 November 2010. Mahkamah pada 25 Julai 2011 telah mengarahkan saman pemula terpinda ditukar kepada writ dan diarahkan penyataan tuntutan difailkan.
- C

Fakta Dipersetujui

- D [3] Pada 27 September 2007 plaintif merupakan Ketua Pendakwa Syarie Perak telah ditahan oleh defendan kedua, ketiga dan keempat atas kesalahan di bawah Akta Pencegahan Rasuah 1997. Pada keesokan harinya (28 September 2007) plaintif telah dibawa ke hadapan Pendaftar Mahkamah Rendah Ipoh (SD1) untuk permohonan reman. Plaintif telah memohon untuk menggunakan khidmat peguam bagi permohonan reman tersebut dan SD1 telah membenarkan permintaan plaintif dan beliau telah ditahan sehingga 29 September 2007. Selepas itu, plaintif telah digari dan dibawa balik ke pejabat BPR. Kemudian plaintif dibawa ke rumahnya di Buntong 2 untuk pengeledahan dan setelah selesai dibawa kembali ke pejabat BPR. Pada sebelah malam 28 September 2007, plaintif telah ditahan di lokap IPD Ipoh. Keesokan harinya (29 September 2007) plaintif telah dibebaskan di Mahkamah Rendah Ipoh.
- E
- F
- G

- [4] Dalam perbicaraan penuh, plaintif telah mengemukakan satu saksi iaitu plaintif (SP1) sendiri. Manakala defendan-defendan telah mengemukakan empat saksi iaitu:

- H (i) Tuan Wong Lok Hai, Pendaftar Mahkamah Rendah (SD1);
- (ii) Shamsul Lokeman bin Ahmad Suffian - defendan keempat (SD2);
- (iii) Risham Ismara Zamily bin Ismail - defendan ketiga (SD3); dan
- I (iv) Fadzilah binti Salleh - defendan kedua (SD4).

[5] Sepanjang perbicaraan dokumen-dokumen berikut telah ditandakan sebagai ekshibit: A

(i) Penyata saksi plaintif - P1

(ii) Ikatan dokumen bersama - P2

B

(iii) Waran menahan - D3

(iv) Penyata saksi SD2 - D4

(v) Penyata saksi SD3 - D5

C

(vi) Penyata saksi SD4 - D6.

Isu-Isu

[6] Secara ringkasnya terdapat empat isu yang telah dibangkitkan iaitu: D

(i) Sama ada tahanan plaintif antara 28 September 2007 hingga 29 September 2007 adalah sah mengikut undang-undang;

(ii) Sekiranya perintah reman tersebut bertentangan dengan s. 117 KTJ, sama ada defendan-defendan harus dipertanggungjawabkan untuk sebarang ganti rugi; E

(iii) Sama ada mahkamah yang menjalankan bidang kuasa sivil mempunyai kuasa untuk membuat deklarasi siasatan terhadap plaintif dan segala keterangan dan bukti yang diperoleh semasa siasatan adalah tidak sah; dan F

(iv) Sama ada plaintif telah digari ke dinding selama lima jam pada 28 September 2007 dan ia merupakan unsur kekerasan dan penyalahgunaan kuasa yang menjurus kepada "breach of natural justice". G

Hujahan

[7] Peguamcara plaintif berhujah bahawa perintah reman pada 28 September 2007 adalah salah di sisi undang-undang atas alasan-alasan berikut: H

(i) Semasa proses reman, plaintif memohon untuk diwakili peguam lalu Pendaftar telah menengguhkan prosiding kepada keesokan hari untuk membolehkan plaintif melantik peguam. I

- A Diari siasatan tidak dikemukakan kepada Pendaftar dalam prosiding reman tersebut sebaliknya SD4 hanya mengemukakan “Permohonan Menahan Suspek di bawah s. 117 KTJ” di ms. 87-88 (P2).
- B Jika dirujuk dokumen di ms. 87-88 (P2) tidak terdapat catatan oleh Pendaftar yang beliau ada menerima apa-apa dokumen atau diari sepertimana kehendak s. 117 KTJ. Fakta ini konsisten dengan keterangan plaintif yang mengatakan semasa prosiding beliau tidak ada melihat dokumen tersebut.
- C (ii) SD1 menyatakan bahawa beliau menerima dokumen di ms. 87-88 (P2) tersebut semasa prosiding reman berjalan daripada SD4. Manakala SD4 pula menyatakan dokumen tersebut diserahkan kepada kerani sebelum prosiding bermula. SD3 juga tidak dapat mengesahkan sama ada melihat dokumen tersebut
- D semasa prosiding. Justeru atas imbangan kebarangkalian keterangan plaintif adalah lebih konsisten bahawa dokumen P2 tidak pernah dikemukakan semasa prosiding reman. Kegagalan mematuhi kehendak mandatori ss. 117 dan 119 KTJ menyebabkan perintah tahanan itu sehingga 29 September
- E 2007 menjadi tidak sah dan salah di sisi undang-undang (rujuk kes *In Re The Detention of S Sivarasa & Ors* [1997] 1 CLJ 471, *PP v. Audrey Keong Mei Cheng* [1997] 4 CLJ 702).
- (iii) Tindakan menggari plaintif selama lima jam di steel bar pejabat
- F BPR Ipoh bermula dari tengah hari sehinggalah keterangannya dirakam pada jam lima petang merupakan satu bentuk kekerasan dan penyalahgunaan kuasa oleh defendan-defendan. Tidak ada alasan kenapa plaintif tidak boleh dihantar ke lokap polis Ipoh sementara menunggu proses pengambilan percakapan berambaran bermula.
- G
- (iv) Defendan-defendan melalui SD1 telah mengemukakan D3 iaitu waran menahan bertarikh 28 September 2007. D3 harus dinilai dengan kritikal “probative value”. Ini kerana D3 dikeluarkan di akhir prosiding reman pada 28 September 2007 dan telah diberikan kepada SD4. Akan tetapi SD4, SD3 dan SD2 menyatakan tidak pernah melihat D3 sehinggalah hari perbicaraan.
- H
- (v) Plaintif telah membuktikan bahawa penahanan ke atasnya pada
- I 28 September 2007 hingga 29 September 2007 tidak mematuhi syarat s. 117 KTJ maka sebarang siasatan yang bermula dari 28 September 2007 hingga 29 September 2007

adalah tidak sah. Begitu juga percakapan amaran di bawah s. 45(3) Akta Pencegahan Rasuah 1997 bertarikh 28 September 2007 yang bermula dari pukul 5.05 petang hingga 9 malam turut menjadi tidak sah. Justeru plaintif berhak menuntut ganti rugi atas penahanan salah tersebut.

[8] Peguam Kanan Persekutuan menghujahkan seperti berikut:

- (i) Keterangan plaintif bercanggah dengan pliding. Menurut plaintif berdasarkan fahamannya, Pendaftar tidak membenarkan permohonan reman tetapi menangguhkan prosiding tersebut kepada keesokan harinya untuk membolehkan plaintif diwakili peguam. Keterangan ini tidak diplidkan dalam pernyataan tuntutan plaintif. Oleh itu plaintif tidak boleh menimbulkannya semasa perbicaraan kerana pihak-pihak terikat dengan pliding yang difailkan (rujuk kes *Ranjit Kaur S Gopal Singh v. Hotel Excelsior (M) Sdn Bhd* [2010] 3 CLJ 310).
- (ii) Tahanan plaintif antara 28 September 2007 sehingga 29 September 2007 mematuhi kehendak s. 117 Kanun Tatacara Jenayah ("KTJ"). SD4 telah menyerahkan permohonan reman (P2) kepada kerani mahkamah dan SD1 selaku Pendaftar yang mendengar permohonan tersebut mengesahkan beliau mempunyai permohonan tersebut yang didaftar dengan nombor pendaftaran mahkamah 2099/07 semasa prosiding reman dijalankan. Alasan untuk tahanan reman telah dinyatakan dalam permohonan reman (P2). Walaupun tanpa diari siasatan, SD1 telah berpuas hati dengan alasan-alasan yang dinyatakan dalam P2 dan mengeluarkan perintah reman ke atas plaintif seperti D3. Jika pun kegagalan mengemukakan diari siasatan telah melanggar kehendak s. 117 KTJ, ianya tidak menyebabkan perintah reman tersebut terbatal (rujuk kes *Ketua Polis Daerah Johor Bahru, Johor & Ors v. Ngui Tek Choi* [2013] 4 CLJ 47).
- (iii) Adalah suatu yang tidak boleh disangkal bahawa SD1 telah mengeluarkan perintah untuk menahan plaintif dari 28 September 2007 sehingga 29 September 2007. Oleh itu defendan-defendan yang hanya menjalankan perintah mahkamah tidak boleh disalahkan dan dipertanggungjawabkan untuk menanggung ganti rugi yang berbangkit daripada perintah tersebut.
- (iv) Plaintif tidak boleh memfailkan tindakan ini di mahkamah sivil memohon deklarasi siasatan yang dijalankan oleh defendan kedua hingga keempat di bawah Akta Pencegahan

- A Rasuah 1997 ('APR 1997') sebagai tidak sah. Sepatutnya
B plaintiff mengemukakan bantahan terhadap keterangan dan
bukti ini di Mahkamah Sesyen Jenayah semasa perbicaraan
bukannya memohon deklarasi dalam tindakan ini. Walaupun
mahkamah ini beranggapan mempunyai bidang kuasa untuk
membuat deklarasi sebegini, adalah settled law di negara kita
bahawa mahkamah tidak akan berminat dengan cara sesuatu
bukti itu diperolehi selagi ia adalah 'admissible'.
- (v) Plaintiff telah gagal membuktikan bahawa beliau telah digari ke
C dinding selama lima jam pada 28 September 2007. SD3 dan
SD4 dalam keterangannya menyatakan bahawa plaintiff digari ke
steel bar antara 1 tengah hari hingga 2.30 petang 28 September
2007 kerana pada masa tersebut pegawai lelaki keluar untuk
solat Jumaat dan tiada lokap di pejabat BPR ketika itu.
D Selepas 2.30 petang SD3 telah temu bual plaintiff sehingga jam
4.30 petang. Semasa temu bual plaintiff tidak digari. Tujuan
plaintiff digari adalah untuk keselamatan kerana sebelum ini
telah ada kejadian suspek melarikan diri. Kegagalan mengadu
kepada Majistret semasa plaintiff dibawa pada 29 September
E 2007 untuk dilepaskan menunjukkan dakwaan plaintiff adalah
tidak berasas.

Keputusan Mahkamah

- F *Isu (i)(ii) Sama Ada Tahanan Plaintiff Antara 28 September 2007
Sehingga 29 September 2007 Adalah Sah Mengikut Undang-Undang
Dan Sama Ada Defendan Harus Bertanggungjawab Membayar Ganti
Rugi*
- G [9] Dalam kes ini, isu material yang perlu diteliti oleh mahkamah
adalah berkaitan pematuhan s. 117(1) KTJ yang dibaca seperti
berikut:
- H Seksyen 117(1) whenever any person is arrested and detained in
custody and it appears that the investigation cannot be completed
within the period of twenty-four hours fixed by section 28 and
there are grounds for believing that the accusation or information
is well founded the police officer making the investigation shall
forthwith transmit to a magistrate a copy of the entries in the
diary hereinafter prescribed relating to the case and shall at the
same time produce the accused before such Magistrate.
- I [10] Plaintiff mendakwa bahawa perintah tahanan reman ke
atasnya tidak sah dan melanggar peruntukan s. 117(1) KTJ kerana
kegagalan defendan-defendan mengemukakan diari siasatan kepada
Pendaftar semasa permohonan tersebut dibuat.

[11] Menurut SD1, SD4 yang merupakan pegawai penyiasat kes telah mengemukakan permohonan (P2) dan memberikan alasan-alasan seperti di perenggan 3 ms. 28 Ikatan A iaitu:

(i) Mengesan dan membuat pembongkaran ke atas pejabat, rumah dan kenderaan suspek;

(ii) Mengesan dan mendapatkan fail-fail berhubung kes;

(iii) Mengesan dan mendapatkan buku akaun suspek yang terlibat dalam urusan kemasukan wang rasuah;

(iv) Mendapatkan keterangan daripada beberapa orang saksi yang ada kaitan dengan kes ini; dan

(v) Mengesan saksi-saksi lain yang boleh membantu siasatan kes ini.

[12] Berasaskan alasan-alasan tersebut, SD1 telah membenarkan permohonan reman ke atas plaintif dari 28 September 2007 sehingga 29 September 2007.

[13] Mahkamah berpendapat, SD1 sebagai Pendaftar Mahkamah Rendah telah memberi pertimbangan atas alasan-alasan permohonan (P2) dan mendapati permohonan tersebut berasas sebelum membenarkan permohonan reman tersebut ke atas plaintif. Seterusnya ketiadaan diari siasatan yang perlu disediakan di bawah s. 119 KTJ tidak menyebabkan perintah reman tersebut terbatal atau tidak sah.

Mahkamah Rayuan, dalam kes *Ketua Polis Daerah Johor Bahru, Johor & Ors v. Ngui Tek Choi (supra)* menyatakan:

In this regard we found it instructive to refer to Indian case of *Sudha Shivarama Gowda v. State of Karnataka* [1993], Cr LJ 1533 (Kaul) which in our view lend some assistance in answering this question.

(21) In that case, the error committed because the police during the remand application involved the non-production of the entries in the case diaries as required under section 167 Cr PC (in *pari material* with section 117 of our CPC) and Rule 3 of Chapter V of the Karnataka Criminal Rule of practice, 1968, one of the issues raised was whether such an error can effect the jurisdiction of the Magistrate or vitiate the remand order made by him subsequently.

- A (22) The High Court therein held, *inter alia*, that despite the non-production of the entries in the case diaries, if the material already before the Magistrate are adequate for the Magistrate to make an order of remand under S. 167 Cr P.C. there is no legal impediment to pass an order under section 167.
- B Seterusnya di perenggan (47) menyatakan:
That being the case, the said remand order dated 9.2.2001 made against the Plaintiff remained a lawful order unless and until it is set aside by a High Court exercising its criminal appellate or revision power.
- C [14] Berdasarkan nas kes di atas, mahkamah berpendapat bahawa bukanlah tugas hakim dalam tuntutan sivil berkaitan tahanan salah untuk menyingkap di belakang perintah reman dan menyoal keesahannya atau cara bagaimana ianya diperolehi. Justeru
- D mahkamah memutuskan bahawa perintah reman yang diberikan oleh SD1 bermula 28 September 2007 sehingga 29 September 2007 seperti D3 adalah sah dan kekal sah sehingga ianya diketepikan oleh Mahkamah Tinggi yang menjalankan kuasa-kuasa rayuan jenayah atau semakan.
- E [15] Sepertimana diputuskan di atas, maka defendan-defendan adalah tidak boleh dipertanggungjawabkan untuk sebarang ganti rugi yang berbangkit daripada perintah tahanan tersebut (rujuk s. 107(2) Akta Mahkamah Rendah 1948 dan s. 54 Akta Pencegahan Rasuah 1997). Pada pendapat mahkamah perintah
- F reman adalah suatu kewajipan kehakiman di bawah s. 117 KTJ dan mana-mana pegawai polis yang menjalankan perintah tersebut adalah dilindungi oleh sebarang tanggungan atas tahanan salah (rujuk kes *Saul Hamid Pakir Mohamad v. Inspector Abdul Fatah Abdul Rahman & Anor* [1999] 1 LNS 83; [1999] 6 MLJ 800,
- G *Chong Fook Kam & Anor v. Shaaban & Ors* [1970] 1 LNS 16; [1968] 2 MLJ 50).
- H *Isu (iii) Sama Ada Mahkamah Yang Menjalankan Bidang Kuasa Sivil Mempunyai Kuasa Untuk Membuat Deklarasi Siasatan Terhadap Plaintiff Dan Segala Keterangan Dan Bukti Yang Diperolehi Semasa Siasatan Adalah Tidak Sah*
- I [16] Mahkamah berpendapat bahawa plaintiff tidak boleh memfailkan tindakan sivil memohon deklarasi siasatan yang dijalankan oleh defendan kedua sehingga keempat di bawah Akta Pencegahan Rasuah 1997 sebagai tidak sah. Ini kerana plaintiff yang telah dituduh dan dibicarakan atas kesalahan rasuah di Mahkamah Sesyen Jenayah dan didapati bersalah atas empat pertuduhan di

bawah APR 1997 plaintiff sepatutnya mengemukakan bantahan semasa perbicaraan tersebut (rujuk kes *Government of Malaysia v. Lim Kit Siang & Another Case* [1988] 1 CLJ 219; [1988] 1 CLJ (Rep) 63; [1988] 2 MLJ 12, *Tan Sri Eric Chia v. Peguam Negara* [2005] 5 CLJ 450; [2005] 4 MLJ 433).

A

Isu (iv) Sama Ada Plaintiff Telah Digari Ke Dinding Selama Lima Jam Pada 28 September 2007 Dan Ia Merupakan Unsur Kekerasan Dan Penyalahgunaan Kuasa Yang Menjurus Kepada Breach Of Natural Justice

B

[17] Beban pembuktian adalah terletak atas bahu plaintiff untuk membawa keterangan yang kredibel bahawa beliau sememangnya telah digari di steel bar selama lima jam sepertimana diperuntukkan di bawah ss. 101 dan 103 Akta Keterangan 1950 (rujuk kes *Tan Kim Khuan v. Tan Kee Kiat (M) Sdn Bhd* [1998] 1 CLJ Supp 147; [1998] 1 BLJ 147; [1998] 1 MLJ 697).

C

D

[18] Dalam kes ini, plaintiff telah dibawa ke pejabat BPR selepas mendapat perintah reman. Menurut SD3 dan SD4, plaintiff digari antara jam 1 tengah hari hingga 2.30 petang 28 September 2007 kerana pada masa tersebut pegawai lelaki telah keluar untuk solat Jumaat dan pejabat BPR tiada lokap. Selepas jam 2.30 petang SD3 telah membuka gari plaintiff dan temu bual plaintiff sehingga jam 4.30 petang. Selepas itu plaintiff dibawa untuk direkod kenyataan dan beliau tidak digari. Menurut SD2, SD3 dan SD4, plaintiff terpaksa digari untuk tempoh satu setengah jam bagi tujuan keselamatan kerana sebelum itu telah ada kejadian suspek melarikan diri. Justeru, mahkamah berpendapat tindakan defendan-defendan menggari plaintiff adalah merupakan suatu keperluan keselamatan dan tidak melanggar natural justice. (Rujuk kes *Su Yu Min v. Ketua Polis Negeri & Ors* [2005] 3 CLJ 875).

E

F

G

[19] Plaintiff tidak pernah mengemukakan aduan kepada Majistret mengenai dakwaan ini semasa dibawa ke hadapan Majistret pada 29 September 2007 untuk dilepaskan daripada tahanan reman. Plaintiff juga tidak pergi ke klinik untuk sebarang rawatan akibat daripada digari pada tempoh tersebut. Justeru atas imbalan kebarangkalian plaintiff gagal membuktikan dakwaannya.

H

Kesimpulan

[20] Berdasarkan alasan-alasan di atas adalah diputuskan bahawa tuntutan plaintiff ditolak dengan kos.

I